

РЕШЕНИЕ

№ 3920

гр. София, 10.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Луиза Христова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **4949** по описа за **2012** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 26. 03. 2012 г. по НАХД № 17737 / 2011 г., Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 42-0001523 / 25. 07. 2011 г., издадено от началник ОО „КД-ДАИ” при изпълнителна Агенция „Автомобилна администрация”, с което на А. С. В., е наложена глоба в размер на 500 лв., на основание чл. 93, ал. 2 от ЗАП, за нарушение на чл. 31, ал. 1, т. 1 от Наредба № 34 от 06. 12. 1999 г. на МТ.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от В., в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, се явява лично, като поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Д. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд.

Установено е, че на 18. 06. 2011 г., около 00.50 часа, в [населено място] по [улица], срещу Първа градска болница в посока [улица], жалбоподателят В., като водач на таксиметров автомобил „Шкода О.“ с ДК [рег.номер на МПС] , с поставен знак „такси“ открит и включен таксиметров апарат с фискална памет на „свободен“ режим извършва таксиметров превоз, установено от фискален бон от 18. 06. 2011 г., без разрешение за извършване на таксиметров превоз от Столична община.

На 18. 06. 2011 г. на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 31, ал. 1, т. 1 от Наредба № 34 от 06. 12. 1999 г. на МТ.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 42-0001523 / 25. 07. 2011 г., от началник ОО „КД-ДАИ“ при изпълнителна Агенция „Автомобилна администрация“.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Видно от материалите по делото, при спирането на В. същия е посочил в съставения АУАН, че разрешителното е в собственика на автомобила, който управлявал.

По делото обаче е представено разрешение, серия Т, № 08665 за извършване на таксиметров превоз на автомобил с ДК [рег.номер на МПС] , издадено на 20. 06. 2011 г. и валидно до 20. 06. 2012 г.

При това положение, независимо, че два дни по –късно е издадено разрешение за таксиметров превоз, безспорно към датата на констатиране на нарушението – 18. 06. 2011 г. жалбоподателя В., в качеството му на водач на таксиметров автомобил, не е притежавал за извършване на таксиметров превоз. В тази връзка, не отговаря на действителното положение, възражението на жалбоподателя в съставения АУАН, че разрешителното е в собственика на автомобила, тъй като към тази дата, такова не е било издадено.

От друга страна, безспорно е установено, че на 18. 06. 2011 г., е осъществяван таксиметров превоз, за което е издаден фискален бон, поради което правилно е наложена предвидената в чл. 93, ал. 2 от ЗАП санкция, която е във фиксиран размер и няма възможност за нейното намаление.

Предвид изложеното и с оглед липсата на други изложени касационни основания, подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При тези данни и при така установената фактическа обстановка, безспорно е установено извършеното нарушение и неговия автор и като е потвърдил обжалваното НП, районния съд е постановил правилно решение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 26. 03. 2012 г. по НАХД № 17737 / 2011 г., на
Софийски районен съд – Наказателно отделение, 109 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.